

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4632/2021
10.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Добриле Страјина и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владе Томић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 302/21 од 01.06.2021. године, у седници одржаној 10.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 302/21 од 01.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1237/20 од 02.02.2021. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужена обавезе да му на име трошкова награде браниоца по службеној дужности у предмету Првог основног суда у Београду К 1566/2015 исплати законску затезну камату на износ од 11.250,00 динара од 05.04.2016. године до 05.06.2016. године, све са законском затезном каматом од 10.05.2019. године до исплате и да му накнади трошкове парничног поступка са припадајућом законском затезном каматом.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 302/21 од 01.06.2021. године, преиначена је првостепена пресуда и тужена је обавезана да тужиоцу на име трошкова награде за браниоца по службеној дужности исплати законску затезну камату на износ од 11.250,00 динара од 05.04.2016. године до 05.06.2016. године, са законском затезном каматом од 10.05.2019. године до исплате, и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 57.000,00 динара са каматом од извршности пресуде до исплате. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Тужилац ревизијом побија одлуку о трошковима парничног поступка у делу који се односи на трошкове за судске таксе, трошкове превоза и трошкове на име одсуства из канцеларије, указујући на погрешну примену одредаба ЗПП који се односе на трошкове поступка. Будући да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, а да су трошкови поступка регулисани процесним законом, те да су различити за сваки конкретни случај, они не могу бити предмет оцене права на изјављивање изузетне ревизије у смислу уједначавања судске праксе. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. став 1. ЗПП, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, узима се у обзир само вредност главног захтева, Камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкова поступка, не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, трошкови парничног поступка нису чинили главни захтев, па ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић